

Sammlung der Gesetze und Verordnungen des Protektorates Böhmen und Mähren.

Ausgegeben am 18. November 1941.

143. Stück.

Preis: K 3.40.

Sbírka zákonů a nařízení Protektorátu Čechy a Morava.

Vydána dne 18. listopadu 1941.

Cena: K 3.40.

Částka 143.

Inhalt: (393—395.) 393. Verordnung über das Verwaltungsstrafrecht und Verwaltungsstrafverfahren in Ernährungs-, Versorgungs- und Preisgestaltungsangelegenheiten. — **394.** Verordnung über die Abänderung und Ergänzung der Regierungsverordnung vom 22. Februar 1940, Slg. Nr. 108, betreffend einige Maßnahmen zur Vereinfachung der Verwaltung bei territorialen oder sonstigen Änderungen in der inneren Verwaltung. — **395.** Verordnung über die Zusammenfassung der Kontrollen in Ernährungs-, Versorgungs- und Preisangelegenheiten beim Minister des Innern.

Obsah: (393.—395.) 393. Nařízení o správním trestním právu a řízení v oboru vyživovacím, zásobovacím a cenovém. — **394.** Nařízení, kterým se mění a doplňuje vládní nařízení ze dne 22. února 1940, č. 108 Sb., o některých opatřeních k zjednodušení správy při územních nebo jiných změnách ve vnitřní správě. — **395.** Nařízení o soustředění kontrol v oboru vyživovacím, zásobovacím a cenovém u ministra vnitra.

393.

Regierungsverordnung vom 23. Oktober 1941

über das Verwaltungsstrafrecht und Verwaltungsstrafverfahren in Ernährungs-, Versorgungs- und Preisgestaltungsangelegenheiten.

Die Regierung des Protektorates Böhmen und Mähren verordnet auf Grund des § 1, Abs. 1, der Verordnung des Reichsprotectors in Böhmen und Mähren vom 12. Dezember 1940, V. Bl. S. 604, über die Verlängerung und Abänderung einiger Bestimmungen des Verfassungs-Ermächtigungsgesetzes vom 15. Dezember 1938, Slg. Nr. 330:

I. TEIL.

§ 1.

Geltungsbereich.

Diese Verordnung gilt für ein Strafverfahren, das die politischen und die zuständigen Zentralbehörden durchführen, und zwar bei der Verfolgung von Verwaltungsübertretungen

Vládní nařízení

ze dne 23. října 1941

o správním trestním právu a řízení v oboru vyživovacím, zásobovacím a cenovém.

Vláda Protektorátu Čechy a Morava nařizuje podle § 1, odst. 1 nařízení říšského protectora v Čechách a na Moravě ze dne 12. prosince 1940, Věstn. str. 604, kterým se prodlužují a mění některá ustanovení ústavního zákona zmocňovacího ze dne 15. prosince 1938, č. 330 Sb.:

ČÁST I.

§ 1.

Rozsah platnosti.

Toto nařízení platí pro trestní řízení, které provádějí politické a příslušné ústřední úřady, stíhající správní přestupky

1. nach folgenden Rechtsvorschriften:

a) Regierungsverordnung vom 18. September 1939, Slg. Nr. 206, betreffend die Ermächtigung des Ministeriums für Landwirtschaft zur Regelung des Wirtschaftens mit gewissen Lebens- und Futtermitteln;

b) Regierungsverordnung vom 21. September 1939, Slg. Nr. 208, betreffend die Regelung des Handels mit Schlachtvieh, Fleisch und Fleischerzeugnissen;

c) Regierungsverordnung vom 27. September 1939, Slg. Nr. 209, betreffend die Regelung der Erzeugung, der Verarbeitung und des Absatzes von Milch, Milcherzeugnissen, Fetten und Eiern;

d) Regierungsverordnung vom 14. Februar 1940, Slg. Nr. 79, betreffend die Regelung der Erzeugung und der Verarbeitung von Hopfen, Malz und Bier und des Handels mit diesen Erzeugnissen;

e) Regierungsverordnung vom 8. Mai 1940, Slg. Nr. 157, betreffend die Regelung der Erzeugung von Obst, Gemüse und Obstbaumschulerzeugnissen, des Handels mit diesen Erzeugnissen sowie der Verarbeitung von Obst und Gemüse;

f) Regierungsverordnung vom 23. Juni 1939, Slg. Nr. 150, über die Errichtung einer Überwachungsstelle beim Ministerium für Industrie, Handel und Gewerbe;

g) Regierungsverordnung vom 10. Mai 1939, Slg. Nr. 121, betreffend die Errichtung der Obersten Preisbehörde;

2. nach den Rechtsvorschriften, mit denen die unter Z. 1 angeführten Vorschriften ergänzt oder abgeändert werden;

3. nach den auf Grund der unter Z. 1 und 2 angeführten Vorschriften erlassenen Rechtsvorschriften und

4. nach den auf Grund der §§ 4 und 5 der Regierungsverordnung vom 7. August 1940, Slg. Nr. 270, über die Zuständigkeit des Ministeriums für Landwirtschaft erlassenen Rechtsvorschriften.

§ 2.

Begriffsbestimmung.

(1) Wo in dieser Verordnung von einer Übertretung die Rede ist, ist darunter eine nach den im § 1 angeführten Vorschriften

1. podle těchto právních předpisů:

a) vládního nařízení ze dne 18. září 1939, č. 206 Sb., kterým se zmocňuje ministerstvo zemědělství k úpravě hospodaření některými potravinami a krmivý;

b) vládního nařízení ze dne 21. září 1939, č. 208 Sb., o úpravě obchodu s jatečným dobytkem, masem a masnými výrobky;

c) vládního nařízení ze dne 27. září 1939, č. 209 Sb., o úpravě výroby, zpracování a obytu mléka, mléčných výrobků, tuků a vajec;

d) vládního nařízení ze dne 14. února 1940, č. 79 Sb., o úpravě výroby a zpracování chmele, sladu a piva a obchodu s nimi;

e) vládního nařízení ze dne 8. května 1940, č. 157 Sb., o úpravě výroby ovoce, zeleniny a ovocnářských školkařských výpěstků, obchodu s těmito výrobky, jakož i zpracování ovoce a zeleniny;

f) vládního nařízení ze dne 23. června 1939, č. 150 Sb., o zřízení dozorcí úřadovny při ministerstvu průmyslu, obchodu a živností;

g) vládního nařízení ze dne 10. května 1939, č. 121 Sb., o zřízení nejvyššího úřadu cenového;

2. podle právních předpisů, jimiž se předpisy uvedené u č. 1 doplňují nebo mění;

3. podle právních předpisů, vydaných podle předpisů uvedených u č. 1 a 2 a

4. podle právních předpisů, vydaných podle §§ 4 a 5 vládního nařízení ze dne 7. srpna 1940, č. 270 Sb., o příslušnosti ministerstva zemědělství.

§ 2.

V ý k l a d p o j m ů.

(1) Kde se v tomto nařízení mluví o přestupku, rozumí se tím čin trestný podle předpisů uvedených v § 1, a neplyne-li z povahy

strafbare Handlung, und wenn sich aus der Natur der Sache nichts anderes ergibt, auch der Versuch einer solchen Handlung (§ 3) und die Teilnahme an einer solchen Handlung (§ 4) zu verstehen.

(2) Unter Organen der öffentlichen Gewalt sind in dieser Verordnung die Angehörigen der uniformierten Protektoratspolizei, der nichtuniformierten Protektoratspolizei und die mit der Aufsicht über die Einhaltung und Durchführung der im § 1 angeführten Vorschriften betrauten Kontrollorgane zu verstehen.

§ 3.

Versuch.

Wer eine auf die Begehung einer Übertretung unmittelbar gerichtete Handlung unternimmt und die Tat nur wegen Unmöglichkeit oder wegen eines äußeren Hindernisses oder durch Zufall nicht vollendet, ist ebenso wie der Täter strafrechtlich verantwortlich.

§ 4.

Teilnahme.

Wer durch Anstiftung, Befehl, Rat, Bestärkung, Versprechen oder Hilfeleistung oder in anderer Weise absichtlich die Begehung einer Übertretung durch eine andere Person (durch den Täter) herbeiführt oder erleichtert, ist ebenso wie der Täter strafrechtlich verantwortlich, auch wenn der Täter wegen der Übertretung weder verfolgt noch verurteilt werden kann.

§ 5.

Verantwortlichkeit der juristischen Personen und der Betriebsinhaber von Unternehmen.

(1) Für die Verletzung der im § 1 angeführten Vorschriften durch eine juristische Person ist, falls die Verletzung von deren Organen, Bevollmächtigten, Vertretern oder Bediensteten verschuldet wurde, auch die juristische Person strafrechtlich verantwortlich.

(2) Die juristische Person wird im Strafverfahren von dem Organ vertreten, das nach den gesetzlichen oder statutarischen Vorschriften berufen ist, sie nach außen zu vertreten. Besteht dieses Organ aus mehre-

ren, so ist die Handlung strafbar, wenn die Handlung durch ein solches Organ (§ 3) oder durch einen der Organe (§ 4) begangen wird.

(2) Orgány veřejné moci rozumějí se v tomto nařízení příslušníci uniformované protektorátní policie, neuniformované protektorátní policie a kontrolní orgány pověřené dohledem na dodržování a provádění předpisů uvedených v § 1.

§ 3.

Pokus.

Kdo předsevzme jednání směřující přímo ke spáchání přestupku a čin nedokoná jen pro nemožnost nebo pro zevní překážku nebo náhodu, je trestně odpovědný stejně jako pachatel.

§ 4.

Účastenství.

Kdo návodem, rozkazem, radou, utvrzováním, slibem nebo poskytnutím pomoci nebo jinak úmyslně způsobí nebo usnadní spáchání přestupku jinou osobou (pachatelem), je trestně odpovědný stejně jako pachatel, i když pachatel nemůže být pro přestupek stíhán nebo odsouzen.

§ 5.

Odpovědnost právnických osob a provozovatelů podniků.

(1) Za porušení předpisů uvedených v § 1 právnickou osobou je trestně odpovědná, bylo-li porušení zaviněno jejími orgány, zmocněnci, zástupci nebo zaměstnanci, také právnická osoba.

(2) Právnickou osobu zastupuje v trestním řízení orgán, který je podle zákonných nebo statutarních předpisů povolán zastupovati ji navenek. Skládá-li se tento orgán z několika fyzických osob, má právo a na vyzvání úřadu

ren physischen Personen, so hat es das Recht und auf behördliche Aufforderung die Pflicht, aus seiner Mitte eine eigenberechtigte Person zu bestimmen, und diese vertritt im Strafverfahren die juristische Person; geschieht dies nicht in der festgesetzten Frist oder besteht Gefahr im Verzug, so kann die Behörde selbst eine solche Person bestimmen.

(3) Werden die im § 1 angeführten Vorschriften in einem Geschäftsbetrieb verletzt, so sind auch die Inhaber und Leiter des Geschäftsbetriebes strafrechtlich verantwortlich.

(4) Die Strafbarkeit nach den Absätzen 1 bis 3 tritt nicht ein, insoweit die juristische Person, die Inhaber oder die Leiter des Geschäftsbetriebes im Strafverfahren nachweisen, daß sie die im Verkehr erforderliche Sorgfalt zur Verhütung der strafbaren Handlung angewendet haben. Für die juristische Person ist dieser Nachweis an Stelle des Inhabers des Geschäftsbetriebes von der zur gesetzlichen Vertretung befugten Person zu führen.

(5) Was nach den vorstehenden Absätzen für die juristische Person gilt, gilt sinngemäß auch für eine sonstige Vereinigung oder Gesamtheit von Personen.

§ 6.

Verjährung.

Setzen die im § 1 angeführten Vorschriften keine längere Verjährungsfrist fest, so verjähren die nach diesen Vorschriften strafbaren Handlungen binnen drei Jahren. Die Verjährungsfrist beginnt mit dem Tage, an dem die Tat begangen wurde. Die Verjährung ist von Amts wegen wahrzunehmen.

§ 7.

Verhängung von Strafen.

(1) Können nach den im § 1 angeführten Vorschriften für eine Übertretung eine Geldbuße oder Arreststrafe oder beide Strafen zugleich verhängt werden, so ist in leichteren Fällen in der Regel eine Geldbuße zu verhängen; eine Arreststrafe ist in schweren Fällen zu verhängen, insbesondere dann, wenn der Schuldige eine Übertretung derselben Art wiederholt begangen hat. Wurde dem Täter

povinnost ustanoviti za sebe jednu svéprávnou osobu a ta v trestním řízení zastupuje právnickou osobu; neučiní-li tak ve stanovené lhůtě nebo je-li nebezpečí v prodlení, může úřad sám takovou osobu ustanoviti.

(3) Byly-li předpisy uvedené v § 1 porušeny v obchodním závodě, jsou trestně odpovědní také majitelé a vedoucí obchodního závodu.

(4) Trestnost podle odstavců 1 až 3 nena- stává, pokud právnická osoba, majitelé nebo vedoucí obchodního závodu v trestním řízení prokáží, že věnovali k předejití trestné činnosti péči potřebnou v obchodním styku. Za právnickou osobu podává tento průkaz místo majitele podniku osoba oprávněná k zákonnému zastupování.

(5) Co platí podle předešlých odstavců o právnické osobě, platí obdobně též o jiném sdružení nebo souboru osob.

§ 6.

Promlčení.

Nestanoví-li předpisy uvedené v § 1 delší lhůtu promlčení, promlčují se činy trestné podle těchto předpisů ve třech letech. Promlčení lhůta se počíná dnem, kdy byl čin spáchán. K promlčení se hledí z moci úřední.

§ 7.

Ukládání trestů.

(1) Může-li býti podle předpisů uvedených v § 1 uložena na přestupek pokuta nebo vězení nebo oba tyto tresty, buď v lehčích případech uložena zpravidla pokuta; vězení jest uložiti ve vážnějších případech, zejména dopustil-li se vinník opětovně přestupku téhož druhu. Byl-li pachatel uložěn za přestupek, jehož se dopustil opětovně, trest vězení nebo byl-li mu za přestupek uložěn trest vězení na dobu delší

wegen einer Übertretung, die er wiederholt begangen hatte, eine Arreststrafe auferlegt, oder wurde ihm überhaupt eine Arreststrafe in der Dauer von mehr als 1 Monat wegen einer Übertretung auferlegt, so kann im Straferkenntnis ausgesprochen werden, daß die ganze Strafe oder ein Teil derselben im Arbeits-Straflager abzubüßen ist (Regierungsverordnung vom 2. März 1939, Slg. Nr. 72, in der Fassung der Regierungsverordnung vom 28. April 1939, Slg. Nr. 188, betreffend die Arbeits-Straflager).

(2) Wird jemand von derselben Behörde wegen mehrerer Übertretungen verfolgt, die er durch eine oder mehrere Handlungen begangen hat, so ist das Verfahren wegen dieser Übertretungen, falls es sich um Übertretungen derselben Art handelt, zu vereinigen. Handelt es sich nicht um Übertretungen derselben Art, so ist das betreffende Verfahren nur dann zu vereinigen, wenn dies der Zweck des Verfahrens erheischt.

(3) Soll jemand wegen mehrerer Übertretungen bestraft werden, die er durch eine oder mehrere Handlungen begangen hat, so sind die Strafen für alle diese Übertretungen nebeneinander zu verhängen. Vereinigt jedoch die Behörde nach Absatz 2 das Verfahren wegen zweier oder mehrerer Übertretungen, so hat sie die Strafe nach dem für die schwerste dieser Übertretungen festgesetzten Strafsatz zu bemessen. Die übrigen Übertretungen sind als erschwerende Umstände anzusehen.

§ 8.

Einziehung.

(1) Die Gegenstände, mit denen die Übertretung begangen wurde, die durch sie erworben wurden oder die offenbar nur zur Begehung der Übertretung bestimmt sind, sowie der ungerechtfertigt gewonnene oder ein anderer Vorteil können für zu Gunsten der Protektoratskasse verfallen erklärt werden, und zwar auch dann, wenn der Täter nicht verfolgt oder verurteilt werden kann.

(2) Die genannten Gegenstände und Vermögenswerte können auch eingezogen werden, wenn sie infolge der strafbaren Handlung des Täters in das Eigentum der vom Täter vertretenen natürlichen oder juristischen Person gelangt sind. Sind die Werte nicht mehr vorhanden, so ist die Einziehung eines nach freiem Ermessen zu bestimmenden Wertsatzes zulässig.

než 1 měsíc vůbec, může býti v trestním nálezu vysloveno, že celý trest nebo jeho část má býti odpykán v kárném pracovním táboře (vládní nařízení ze dne 2. března 1939, č. 72 Sb., ve znění vládního nařízení ze dne 28. dubna 1939, č. 188 Sb., o kárných pracovních táborech).

(2) Je-li někdo stíhán týměž úřadem pro několik přestupků, jichž se dopustil jedním nebo několika činy, buď řízení o těchto přestupcích, jde-li o přestupky téhož druhu, spojeno. Nejde-li o přestupky téhož druhu, buď řízení o nich spojeno, jen vyžaduje-li toho účel řízení.

(3) Má-li býti někdo potrestán pro několik přestupků, jichž se dopustil jedním nebo více činy, uloží se tresty za všechny tyto přestupky vedle sebe. Spojí-li však úřad podle odstavce 2 řízení o dvou nebo více přestupcích, vyměří se trest podle trestní sazby stanovené na nejtěžší z těchto přestupků. K ostatním přestupkům se přihlíží jako k okolnostem přitěžujícím.

§ 8.

Propadnutí.

(1) Věci, jimiž byl přestupek spáchán, které jím byly získány nebo které jsou určeny zřejmě jen ke spáchání přestupku, jakož i neoprávněně získaný výdělek nebo jiný prospěch, lze prohlásiti za propadlé ve prospěch protektorátní pokladny, a to i když pachatel nemůže být stíhán nebo odsouzen.

(2) Jmenované předměty a majetkové hodnoty mohou býti prohlášeny za propadlé také tehdy, jestliže trestným činem pachatele přešly do vlastnictví fyzické nebo právnické osoby, zastupované pachatelem. Není-li již těchto hodnot, je přípustné prohlásiti za propadlou jejich zástupní hodnotu, určenou podle volného uvážení.

§ 9.

Verlust einer Berechtigung.

Wurde die Übertretung beim Betrieb eines Gewerbes oder in Ausübung eines Berufes begangen, so kann gegen den Bestraften auch der Verlust der Gewerbeberechtigung oder das Verbot der Berufsausübung, und zwar auf Zeit oder auf Dauer ausgesprochen werden.

§ 10.

Maßnahmen hinsichtlich des Betriebes eines Unternehmens.

(1) Die das Strafverfahren durchführende Behörde kann zeitweilig die Betriebs- und Geschäftsräume eines Unternehmens schließen, dessen Betriebsinhaber den im § 1 angeführten Vorschriften oder den dazu ergangenen Anordnungen der Behörden zuwiderhandelt.

(2) Hat der Betriebsinhaber eines Unternehmens eine Übertretung begangen, so kann ihm nach Durchführung des Strafverfahrens im Straferkenntnis auf Zeit oder auf Dauer die Leitung des Unternehmens entzogen oder dessen Weiterbetrieb untersagt werden.

(3) Ist dem Betriebsinhaber eines Unternehmens die Betriebsleitung entzogen worden, so hat ihm die Behörde für die weitere Betriebsführung einen geeigneten Stellvertreter zu bestellen und gleichzeitig dessen Rechte und Pflichten zu bestimmen.

II. TEIL.

§ 11.

Beschlagnahme.

(1) Die zur Durchführung des Strafverfahrens zuständige Behörde kann, soweit dies nicht bereits in den im § 1 angeführten Vorschriften besonders festgesetzt ist, zur Sicherung des Zweckes des Verfahrens die Beschlagnahme von Gegenständen und Geldbeträgen, die für verfallen erklärt werden sollen (§ 8), und ferner von Gegenständen anordnen, die zur Beweisführung erforderlich sind. Gegen die Entscheidung über die Beschlagnahme ist eine Berufung nicht zulässig.

(2) Bei Gefahr im Verzug oder falls dies im § 1 angeführten Vorschriften bestimmt, können auch die Organe der öffent-

§ 9.

Ztráta oprávnění.

Byl-li přeštepke spáchán při provozování živnosti nebo při výkonu povolání, může být proti potrestanému vyslovena také ztráta živnostenského oprávnění nebo zákaz výkonu povolání, a to buď dočasně nebo na trvalo.

§ 10.

Opatření o provozu podniku.

(1) Úřad provádějící trestní řízení může dočasně uzavřít provozní a obchodní místnosti podniku, jehož provozovatel jedná proti předpisům uvedeným v § 1 nebo proti nařízením úřadů, k nim vydaným.

(2) Dopustil-li se provozovatel podniku přeštepku, může být po provedení trestního řízení zbaven v trestním nálezu dočasně nebo trvale vedení podniku nebo mu může být zakázán jeho další provoz.

(3) Byl-li provozovatel podniku zbaven vedení podniku, ustanoví mu úřad k dalšímu vedení podniku způsobilého náměstka a zároveň určí jeho práva a povinnosti.

ČÁST II.

§ 11.

Zabavení.

(1) Úřad příslušný k provedení trestního řízení může, pokud již předpisy uvedené v § 1 zvláště tak neustanovují, k zabezpečení účelu řízení naříditi zabavení věcí a peněz, které mají být prohlášeny za propadlé (§ 8), a dále věcí, kterých je třeba k vedení důkazu. Proti rozhodnutí o zabavení není odvolání přípustné.

(2) Při nebezpečí v prodlení nebo ustanoví-li tak předpisy uvedené v § 1, mohou také orgány veřejné moci v oboru své působnosti

lichen Gewalt solche Gegenstände in ihrem Wirkungskreise vorläufig in Beschlag nehmen; sie sind jedoch verpflichtet, demjenigen, dessen Sachen sie in Beschlag genommen haben, wenn er bekannt ist, eine Bestätigung darüber auszufolgen und der Behörde Anzeige zu erstatten.

(3) Ist die Beschlagnahme nicht anders durchführbar, so können einstweilen auch die Behälter (Umhüllungen), in denen sich die in Beschlag genommenen Gegenstände befinden, in Beschlag genommen werden.

(4) Besteht die Gefahr, daß die in Beschlag genommenen Gegenstände verderben oder sich nur mit unverhältnismäßigen Kosten aufbewahren lassen, so können sie, sofern sie zur Beweisführung nicht erforderlich sind, in öffentlicher Feilbietung, beziehungsweise aus freier Hand zu einem Preis, den die betreffende Behörde innerhalb der geltenden Vorschriften festsetzt, verkauft oder sonst angemessen verwertet werden. Der Erlös tritt an die Stelle der verkauften Gegenstände. Der Verkauf wegen unverhältnismäßiger Kosten der Aufbewahrung ist nicht vorzunehmen, wenn ein zur Deckung dieser Kosten hinreichender Betrag rechtzeitig erlegt wurde.

(5) Die dem Beschuldigten gehörenden Gegenstände, die deshalb in Beschlag genommen wurden, weil sie zur Beweisführung erforderlich sind, dienen gleichzeitig als Sicherheit für die Sicherstellung der Geldbuße.

(6) Die in Beschlag genommenen Gegenstände, die nicht für verfallen erklärt und hinsichtlich deren keinerlei Maßnahmen nach den Absätzen 4 oder 5 getroffen wurden, sind, wenn sie im Verfahren nicht mehr benötigt werden, demjenigen, bei dem sie in Beschlag genommen wurden, zurückzustellen. Ist die Person, der die Gegenstände in Beschlag genommen wurden, unbekannt oder ihr Wohnort (Aufenthalt) nicht feststellbar, so ist sie von der Behörde durch Kundmachung aufzufordern, sich um die Gegenstände zu melden. Tut sie dies nicht binnen 3 Monaten seit dem Tage der Kundmachung, so verfallen die Gegenstände zu Gunsten der Protektoratskasse.

(7) Unter Gegenständen sind auch Urkunden zu verstehen.

(8) In Räumlichkeiten und auf Grundstücken, die für den Eisenbahn- oder Postbetrieb bestimmt sind, ist bei Durchführung der Beschlagnahme im Interesse der Sicherung des ungestörten Verkehrs, des unge-

takovéto věci předběžně zabaviti; jsou však povinny tomu, komu věci zabavily, je-li znám, dáti o tom potvrzení a učiniti úřadu oznámení.

(3) Jestliže nelze zabavení provésti jinak, mohou býti zatím zabaveny také schránky (obaly), v nichž jsou zabavované věci.

(4) Je-li nebezpečí, že se zabavené věci zkazí, nebo dají-li se uschovati jen s nepoměrným nákladem, mohou býti, pokud jich není třeba k vedení důkazu, veřejně prodány dražbou, po případě z volné ruky za cenu, kterou příslušný úřad v mezích platných předpisů stanoví, anebo jinak přiměřeně zúžitkovány. Výtěžek nastupuje na místo prodaných věcí. Prodej pro nepoměrný náklad na uschování se neprovede, byla-li včas složena částka, stačící k uhrazení tohoto nákladu.

(5) Věci náležející obviněnému, které byly zabaveny, poněvadž jich je třeba k vedení důkazu, slouží zároveň jako jistota k zajištění pokuty.

(6) Zabavené věci, které nebyly prohlášeny za propadlé a o kterých nebylo učiněno opatření podle odstavce 4 nebo 5, vrátí se, není-li jich již třeba v řízení, tomu, komu byly zabaveny. Není-li osoba, které věci byly zabaveny, známa nebo jestliže nelze zjistiti její bydliště (pobyt), vyzve ji úřad vyhláškou, aby se o věci přihlásila. Neučiní-li tak do 3 měsíců ode dne vyhlášení, propadnou věci ve prospěch protektorátní pokladny.

(7) Věcmi se rozumějí i listiny.

(8) V místnostech a na pozemcích určených k provozu drah nebo pošt je při výkonu zabavení přihlížeti v zájmu zajištění nerušené přepravy, nerušeného provozu a osobní bezpečnosti k přání železničních a poštovních orgánů.

störten Betriebes und der persönlichen Sicherheit auf die Wünsche der Eisenbahn- und Postorgane Bedacht zu nehmen. Die näheren Einzelheiten werden vom Ministerium des Innern im Einvernehmen mit den beteiligten Zentralbehörden geregelt.

§ 12.

Anhaltung.

(1) Die Organe der öffentlichen Gewalt können, und zwar auch außerhalb ihres Verwaltungswachspengels eine im Verdacht einer Übertretung stehende Person anhalten,

1. wenn sie dem Organ, das sie beanstandet hat, unbekannt ist und ihre Identität nicht sogleich festgestellt werden kann oder

2. wenn sie der Flucht verdächtig ist oder

3. wenn besondere Umstände die Befürchtung rechtfertigen, sie werde, um die Ermittlung der Wahrheit zu hindern, auf Zeugen, Sachverständige oder andere an der Sache beteiligte Personen einwirken oder sonst trachten, das Strafverfahren durch Verwischen oder Verdecken der Spuren der strafbaren Handlung zu erschweren.

(2) Jede angehaltene Person ist der örtlich zuständigen Behörde zwecks Durchführung des Strafverfahrens, oder wenn dies wegen der örtlichen Entfernung nicht möglich wäre, der nächsten sachlich zuständigen Behörde vorzuführen oder freizulassen. Hat ein anderes Organ als das Sicherheitsorgan die Anhaltung vorgenommen und ist es nicht zweckmäßiger, daß es die angehaltene Person selbst vorführt, so hat es sie dem Sicherheitsorgan zwecks Vorführung zur Behörde zu übergeben. Die Behörde ist verpflichtet, die vorgeführte Person sogleich, längstens jedoch binnen 24 Stunden nach ihrer Einlieferung einzuvernehmen. Nach der Einvernahme ist die Anhaltung nur solcher Personen zulässig, die sich besonders schwer vergangen haben und bei denen die Voraussetzungen des Absatzes 1, Z. 2 oder 3, gegeben sind. Die gesamte Anhaltung darf höchstens 7 Tage dauern.

(3) Bei der Verurteilung zu einer Freiheitsstrafe ist die Gesamtdauer der Anhaltung in die Strafe einzurechnen. Wurde über den Täter nur eine Geldbuße verhängt, so ist bei deren Bemessung auf die Dauer der Anhaltung Bedacht zu nehmen.

Podrobnosti upraví ministerstvo vnitra v dohodě se zúčastněnými ústředními úřady.

§ 12.

Zadrženi.

(1) Orgány veřejné moci mohou zadržeti, a to i mimo svůj správní (strážní) obvod, osobu podezřelou z přestupku,

1. je-li orgánu, který ji pozastavil, neznámá a nemůže-li být její totožnost ihned zjištěna, nebo

2. je-li podezřelá z útěku, nebo

3. odůvodňují-li zvláštní okolnosti obavu, že bude působiti na svědky, znalce nebo jiné osoby ve věci zúčastněné, aby překážela zjištění pravdy, nebo že bude jinak hleděti ztížití trestní řízení mařením nebo ukrýváním stop trestného činu.

(2) Každá zadržaná osoba budiž předvedena k úřadu místně příslušnému k provedení trestního řízení, nebo kdyby to podle místních vzdáleností nebylo možné, k nejbližšímu věcně příslušnému úřadu, nebo propuštěna na svobodu. Provedl-li zadrženi jiný orgán než orgán bezpečnostní, a není-li vhodnější, aby předvedl sám zadržanou osobu, odevzdá ji bezpečnostnímu orgánu, aby ji předvedl k úřadu. Úřad je povinen předvedenou osobu ihned, nejdéle však do 24 hodin po jejím dodání vyslechnouti. Po výslechu lze zadržeti toliko osoby, které se zvláště těžce provinily, a u nichž jsou splněny předpoklady odstavce 1, č. 2 nebo 3. Celkové zadrženi smí trvati až 7 dnů.

(3) Při odsouzení k trestu na svobodě se započítává celková doba zadrženi do trestu. Byla-li pachateli uložena jen pokuta, buď její výměře přihlédnuto k době zadrženi.

(4) Beim Anhalten von Personen in Räumlichkeiten und auf Grundstücken, die zum Eisenbahn- oder Postbetrieb bestimmt sind, ist auf eine den Verkehr und die Sicherheit des Betriebes nicht störende Weise vorzugehen.

(5) Bei der Anhaltung und Vorführung ist die Person und die Ehre des Angehaltenen möglichst zu schonen. Der Angehaltene ist womöglich von den Häftlingen abzusondern.

§ 13.

Blockstrafverfahren.

Bei Handlungen, die nach den im § 1 angeführten Vorschriften strafbar sind, beträgt das Höchstausmaß der nach § 19 der Regierungsverordnung vom 6. März 1936, Slg. Nr. 51, über die Organisation der Polizeiverwaltung und des Polizeidienstes und über gewisse andere Maßnahmen im Bereiche der inneren Verwaltung, an Ort und Stelle auferlegten Geldbuße 500 K.

§ 14.

Einvernahme.

(1) Gedenkt die das Strafverfahren durchführende Behörde für eine Übertretung eine Geldbuße von höchstens 10.000 K oder eine Arreststrafe von höchstens 14 Tagen zu verhängen, so kann sie von einer neuerlichen Einvernahme des Täters über den Tatbestand der Übertretung Abstand nehmen und das Erkenntnis fällen, wenn das Organ der öffentlichen Gewalt mit ihm bereits bei der Untersuchung der Übertretung ein Protokoll aufgenommen hat und dieses Protokoll ein Geständnis des Täters enthält.

(2) Unter Arreststrafe (Absatz 1) ist nicht die Ersatz-Arreststrafe für eine uneinbringliche Geldbuße zu verstehen.

§ 15.

Verfahren an Ort und Stelle.

Erfordert es das öffentliche Interesse oder die Natur der strafbaren Handlung, so ist das Strafverfahren gleich am Ort der begangenen Handlung durchzuführen. Die Veröffentlichung des verurteilten Erkenntnisses gemäß § 17 ist in diesem Falle bei Erfüllung der gesetzlichen Bedingungen in der Regel sofort nach Beendigung des Strafverfahrens durchzuführen.

(4) Při zadržení osob v místnostech a na pozemcích určených k provozu drah nebo pošt buď postupováno tak, aby nebyla rušena přeprava a bezpečnost provozu.

(5) Při zadržení a předvedení buď co nejvíce šetřeno osoby a cti zadrženého. Zadrženy buď, pokud možno, oddělen od vězňů.

§ 13.

Blokové řízení trestní.

U činů trestných podle předpisů uvedených v § 1 činí nejvyšší výměra pokuty, ukládané na místě podle § 19 vládního nařízení ze dne 6. března 1936, č. 51 Sb., o organizaci policejní správy a služby a o některých jiných opatřeních v oboru vnitřní správy, 500 K.

§ 14.

Výslech.

(1) Hodlá-li úřad provádějící trestní řízení uložit za přestupek pokutu nejvýše 10.000 K nebo trest vězení nejvýše 14 dnů, může upustiti od nového výslechu pachatele ke skutkové podstatě přestupku a vynésti nálezu, jestliže orgán veřejné moci s ním sepsal již při vyšetřování přestupku protokol a obsahuje-li tento protokol doznání pachatele.

(2) Trestem vězení (odstavec 1) se nerozumí náhradní trest vězení za nedobytnou pokutu.

§ 15.

Řízení na místě samém.

Vyžaduje-li toho veřejný zájem nebo povaha trestného činu, buď trestní řízení provedeno ihned na místě spáchaného činu. Uveřejnění odsuzujícího nálezu podle § 17 buď v tomto případě, jsou-li splněny zákonné podmínky, provedeno zpravidla ihned po skončení trestního řízení.

§ 16.

Verfahren in erster Instanz vor einer höheren Behörde.

(1) Die Landesbehörde und die zuständige Zentralbehörde können, und zwar auch während eines schwebenden Strafverfahrens, die Führung des Strafverfahrens übernehmen und über die Strafsache in erster Instanz entscheiden. Entscheidet auf solche Weise die Landesbehörde in erster Instanz, so ist gegen ihr Erkenntnis die Berufung an die zuständige Zentralbehörde zulässig. Die Nachsicht oder Milderung der Strafe steht in den Fällen, in denen die Landesbehörde oder die zuständige Zentralbehörde in erster Instanz entschieden hat, dieser Zentralbehörde zu.

(2) Unter der nach Absatz 1 zuständigen Zentralbehörde ist jene Zentralbehörde zu verstehen, in deren Wirkungskreis die Durchführung der durch die Übertretung verletzen Vorschrift gehört. Hat in erster Instanz die Landesbehörde in einem nach § 7, Abs. 3, vereinigten Verfahren entschieden und handelt es sich um die Verletzung mehrerer Vorschriften, deren Durchführung in den Wirkungskreis verschiedener Zentralbehörden gehört, so entscheidet über eine allfällige Berufung jene Zentralbehörde, in deren Wirkungskreis die Durchführung der Vorschrift, nach der die Strafe bemessen wurde, gehört, und zwar im Einvernehmen mit der beteiligten Zentralbehörde.

§ 17.

Veröffentlichung eines verurteilenden Erkenntnisses.

(1) Das rechtskräftige Erkenntnis, womit eine Freiheitsstrafe oder eine den Betrag von 30.000 K übersteigende Geldbuße verhängt oder eine Maßnahme nach den §§ 9 oder 10 für die Dauer von mehr als 1 Monat angeordnet wurde, wird auf Kosten des Verurteilten mindestens einmal in den Tageszeitungen veröffentlicht. Außerdem kann im Erkenntnis ausgesprochen werden, daß das verurteilende Erkenntnis daneben öffentlich ausgehängt oder in sonstiger Weise auf Kosten des Verurteilten in der Gemeinde, in welcher der Schuldige wohnt, und in der Gemeinde, in der er die strafbare Handlung begangen hat, öffentlich kundgemacht wird.

(2) Bei Verhängung einer mildereren Strafe kann im Erkenntnis ausgesprochen werden,

§ 16.

Řízení v první stolici před vyšším úřadem.

(1) Zemský úřad a příslušný ústřední úřad mohou, a to i během trestního řízení, převzít vedení trestního řízení a rozhodnouti v první stolici o trestní věci. Rozhoduje-li taktó v první stolici zemský úřad, lze se z jeho nálezu odvolati k příslušnému ústřednímu úřadu. Prominouti nebo zmírniti trest v případech, ve kterých rozhodl v první stolici zemský úřad nebo příslušný ústřední úřad, přísluší tomuto ústřednímu úřadu.

(2) Ústředním úřadem příslušným podle odstavce 1 je onen ústřední úřad, do jehož oboru působnosti náleží provádění předpisu, který byl přestupkem porušen. Rozhodoval-li v první stolici zemský úřad v řízení spojeném podle § 7, odst. 3 a jde-li o přestoupení několika předpisů, jejichž provádění patří do oboru působnosti různých ústředních úřadů, rozhoduje o případném odvolání ten ústřední úřad, do jehož oboru působnosti náleží provádění předpisu, podle něhož byl vyměřen trest, a to v dohodě se zúčastněným ústředním úřadem.

§ 17.

Uveřejnění odsuzujícího nálezu.

(1) Pravoplatný nález, kterým byl uložen trest na svobodě nebo pokuta přesahující částku 30.000 K, nebo kterým bylo nařízeno opatření podle §§ 9 a 10 na dobu delší než 1 měsíc, uveřejní se na útraty odsouzeného nejméně jedenkrát v denních novinách. Mimo to lze v nálezu vysloviti, že se odsuzující nález vedle toho veřejně vyvěsí nebo jinak veřejně vyhlásí na útraty odsouzeného v obci, kde vinník bydlí, a v obci, kde se trestného činu dopustil.

(2) Při uložení mírnějšího trestu může býti v nálezu vysloveno, že se pravoplatný odsuzu-

daß das rechtskräftige verurteilende Erkenntnis auf Kosten des Verurteilten einmal in einer Tageszeitung veröffentlicht wird.

(3) Liegen hierfür besondere Gründe vor, so ist auch auf die Veröffentlichung der Begründung des verurteilenden Erkenntnisses zu erkennen.

(4) Außer der Veröffentlichung des verurteilenden Erkenntnisses auf Kosten des Verurteilten kann die Behörde veranlassen, daß die rechtskräftig verhängten im Absatz 1 erwähnten Strafen einzeln oder auf einmal, jedoch nicht auf Kosten des Verurteilten, in Zeitschriften oder Fachblättern veröffentlicht werden. Als Zeitschrift wird eine Druckschrift angesehen, die wenigstens einmal in 14 Tagen erscheint, als Fachblatt eine Druckschrift, die über fachliche Fragen handelt und wenigstens einmal monatlich erscheint.

(5) Dem rechtskräftigen Erkenntnis im Sinne der Absätze 1 bis 4 steht ein noch nicht rechtskräftiges Erkenntnis gleich, wenn in diesem einer Berufung die aufschiebende Wirkung versagt wird. Wird der Beschuldigte in der Berufungsinstanz freigesprochen, so kann die Berufungsbehörde die Veröffentlichung des Berufungsurteils, jedoch nicht auf Kosten des Freigesprochenen, veranlassen. Die Absätze 1 und 3 gelten entsprechend.

(6) Unter Freiheitsstrafe (Absatz 1) ist nicht die Ersatz-Arreststrafe für eine uneinbringliche Geldbuße zu verstehen.

§ 18.

(1) Das rechtskräftige Erkenntnis, mit dem eine Arreststrafe von vier Wochen aufwärts oder eine Geldstrafe von 10.000 K aufwärts ausgesprochen wurde, ist der für den Wohnsitz zuständigen Ortspolizeibehörde zur Aufnahme in die polizeiliche Strafliste mitzuteilen. Dabei sind die Personalien des Verurteilten, die Art der Übertretung, die verletzte Gesetzesvorschrift und die Strafe anzugeben.

(2) Die gleiche Pflicht gilt in den Fällen der §§ 9 und 10.

§ 19.

Berufung.

(1) Sofern ein Rechtsmittel nicht ausgeschlossen ist, kann gegen das Straferkenntnis Berufung eingelegt werden.

(2) Die Berufung gegen das Straferkenntnis ist unzulässig, wenn der Bestrafte nach

jící nálezu uveřejní na útraty odsouzeného jednou v denních novinách.

(3) Jsou-li pro to zvláštní důvody, buď uznáno též na uveřejnění odůvodnění odsuzujícího nálezu.

(4) Kromě uveřejnění odsuzujícího nálezu na útraty odsouzeného může úřad zaříditi, aby o pravoplatně uložených trestech uvedených v odstavci 1 byla uveřejněna, nikoli však na útraty odsouzeného, jednotlivě nebo hromadně zpráva v časopisech nebo odborných časopisech. Za časopis se pokládá tiskopis, který vychází alespoň jednou za 14 dní, za odborný časopis pak tiskopis, který pojednává o otázkách odborných a vychází alespoň jednou za měsíc.

(5) Pravoplatnému nálezu podle odstavců 1 až 4 je postaven na roveň nálezu, který dosud není pravoplatný, byl-li v něm odňat odvolání odkladný účinek. Bude-li obviněný v odvolací stoličce osvobozen, může odvolací úřad zaříditi uveřejnění odvolacího nálezu, nikoli však na útraty osvobozeného. Odstavec 1 a 3 platí přiměřeně.

(6) Trestem na svobodě (odstavec 1) se nerozumí náhradní trest vězení za nedobytnou pokutu.

§ 18.

(1) Pravoplatný nálezu, kterým bylo nalezeno na trest vězení vyšší než čtyři týdny nebo na peněžitý trest vyšší než 10.000 K, je oznámiti místnímu policejnímu úřadu, příslušnému podle bydliště, k zápisu do policejního trestního rejstříku. Při tom je oznámiti osobní data odsouzeného, druh přestupku, předpis, který byl porušen, a trest.

(2) Táž povinnost platí v případech §§ 9 a 10.

§ 19.

Odvolání.

(1) Pokud opravný prostředek není vyloučen, lze se z trestního nálezu odvolati.

(2) Odvolání z trestního nálezu není přípustné, jestliže se strana po vydání rozhod-

Fällung der Entscheidung schriftlich oder protokollarisch auf die Berufung verzichtet hat.

(3) Gegen eine Entscheidung, mit der als Hauptstrafe bloß eine den Betrag von 500 K nicht übersteigende Geldbuße verhängt wurde, ist keine Berufung zulässig, wenn die gleichzeitig verhängte Ersatz-Arreststrafe für den Fall der Uneinbringlichkeit nicht mehr als drei Tage beträgt.

(4) Die Berufungsfrist beträgt 8 Tage vom Tage der mündlichen Eröffnung, oder falls eine solche nicht erfolgt, vom Tage der Zustellung des Straferkenntnisses an den Betroffenen.

(5) Die Frist ist gewahrt, wenn die Berufung innerhalb der Berufungsfrist der Post zur Beförderung an die Behörde, bei der die Berufung einzubringen ist, übergeben wurde.

(6) Die Berufung ist bei der Behörde einzubringen, die in der Sache in erster Instanz entschieden hat.

(7) Die rechtzeitig eingebrachte Berufung hat aufschiebende Wirkung. Die das Strafverfahren durchführende Behörde kann jedoch im Straferkenntnis aussprechen, daß eine etwa eingebrachte Berufung keine aufschiebende Wirkung hat; gegen einen solchen Anspruch ist keine Berufung zulässig.

(8) Eine Berufung, die verspätet eingebracht wurde oder unzulässig ist, wird von der Behörde, bei der die Berufung einzubringen ist, zurückgewiesen.

(9) Die Berufungsbehörde ist bei der Entscheidung über eine Berufung berechtigt, sowohl den Ausspruch als auch die Begründung der nachgeordneten Behörde durch ihren Ausspruch oder ihre Begründung zu ergänzen und demgemäß die angefochtene Entscheidung in jeder Hinsicht abzuändern oder zu ergänzen. Stellt die Berufungsbehörde fest, daß die Berufung nach Absatz 8 hätte zurückgewiesen werden sollen, so kann sie selbst die Berufung zurückweisen.

§ 20.

Entscheidung über Milderung oder Nachsicht der Strafe.

Mit Genehmigung des Ministeriums des Innern kann die Landesbehörde im Einvernehmen mit den zuständigen Zentralbehörden die Bezirksbehörden ermächtigen, in ihrem Namen und in dem von ihr festgesetzten Umfang über Gesuche um Herabsetzung oder Nachsicht der Strafe im Gnadenwege zu entscheiden.

nuti písemně nebo do protokolu vzdala odvolání.

(3) Z rozhodnutí, kterým byla uložena jako trest hlavní toliko pokuta nepřesahující částku 500 K, není odvolání přípustné, nečiní-li zároveň uložený náhradní trest vězení za nedobytnou pokutu více než tři dny.

(4) Odvolací lhůta činí 8 dnů ode dne ústního prohlášení, nebo nebyl-li nálezný ústně prohlášen, ode dne doručení trestního nálezu straně.

(5) Lhůta je zachována, bylo-li odvolání v odvolací lhůtě podáno na poštu k dopravě úřadu, u něhož odvolání má být podáno.

(6) Odvolání je podati u úřadu, který ve věci rozhodl v první stolici.

(7) Včas podané odvolání má odkladný účinek. Úřad provádějící trestní řízení může však v trestním nálezu vysloviti, že odvolání, bude-li podáno, nemá odkladného účinku; z takového výroku není odvolání přípustné.

(8) Odvolání, které bylo podáno opožděně nebo není přípustné, odmítne úřad, u něhož odvolání má být podáno.

(9) Odvolací úřad, rozhoduje o odvolání, je oprávněn nahraditi jak výrok, tak i odůvodnění nižšího úřadu svým výrokem nebo odůvodněním a podle toho v odpor vzaté rozhodnutí v každém směru změnit nebo doplnit. Zjistí-li odvolací úřad, že odvolání mělo být odmítnuto podle odstavce 8, může odvolání sám odmítnouti.

§ 20.

Rozhodování o zmírnění nebo prominutí trestu.

Zemský úřad může se schválením ministerstva vnitra v dohodě s příslušnými ústředními úřady zmocnit okresní úřady, aby jeho jménem a v rozsahu jím stanoveném rozhodovaly o žádostech za snížení nebo prominutí trestů cestou milosti.

§ 21.

Antritt der Ersatz-Arrest-
strafe.

(1) Die zuständige Behörde kann den Vollzug der Ersatz-Arreststrafe anordnen, wenn der Verurteilte innerhalb einer bestimmten Frist der Aufforderung, die Geldbuße zu bezahlen, keine Folge geleistet hat. In der Aufforderung zur Zahlung der Geldbuße muß auf diesen Umstand ausdrücklich hingewiesen werden.

(2) Den Vollzug der Ersatz-Arreststrafe kann der Verurteilte jederzeit durch Bezahlung der Geldbuße, oder wenn der Vollzug der Ersatz-Arreststrafe bereits begonnen hat, des verhältnismäßigen Teiles der Geldbuße abwenden.

III. TEIL.

§ 22.

Verhängung von Ordnungs-
strafen durch Marktverbände.

(1) Begeht eine natürliche oder juristische Person eine Handlung, derentwegen ihr nach den Vorschriften, durch welche die Böhmischemährischen Marktverbände errichtet wurden, eine Ordnungsstrafe auferlegt werden kann, und stellt diese Handlung gleichzeitig eine Übertretung dar (§ 2, Abs. 1), so sind die Böhmischemährischen Marktverbände verpflichtet, an die zur Durchführung des Verwaltungsstrafverfahrens zuständige Behörde unverzüglich die Anzeige gegen den Täter zu erstatten. Die Behörde kann entweder das Verwaltungsstrafverfahren einleiten oder die Anzeige dem zuständigen Marktverband zwecks Einleitung des Verfahrens zur Verhängung einer Ordnungsstrafe zurückstellen.

(2) Hat das Verwaltungsstrafverfahren mit der Bestrafung des Täters geendet, so ist die Verfolgung durch eine Ordnungsstrafe wegen derselben Handlung ausgeschlossen.

IV. TEIL.

§ 23.

Verantwortlichkeit der Organe
der öffentlichen Verwaltung.

(1) Wenn Organe von Körperschaften die Pflichten verletzen, die ihnen nach den im § 1 genannten Vorschriften obliegen, so können sie durch die Aufsichtsbehörden in Ordnungs-

§ 21.

Nastoupení náhradního trestu
vězení.

(1) Příslušný úřad může naříditi výkon náhradního trestu vězení, nevyhověl-li odsouzený v určené lhůtě výzvě, aby zaplatil pokutu. Ve výzvě k zaplacení pokuty dlužno na tuto okolnost výslovně upozorniti.

(2) Výkon náhradního trestu vězení může odsouzený kdykoli odvrátiti tím, že zaplatí pokutu, nebo počal-li již výkon náhradního trestu vězení, její poměrnou část.

ČÁST III.

§ 22.

Ukládání pořádkových trestů
trhovými svazy.

(1) Dopustí-li se osoba fysická nebo právnická činu, za který jí může býti uložena pořádková pokuta podle předpisů, jimiž byly zřízeny českomoravské trhové svazy, a je-li tento čin zároveň přestupkem (§ 2, odst. 1), jsou českomoravské trhové svazy povinny učiniti na pachatele neprodleně oznámení úřadu příslušnému provésti trestní řízení správní. Úřad může buď zavésti trestní řízení správní nebo vrátiti oznámení příslušnému trhovému svazu za účelem zavedení řízení o uložení pořádkové pokuty.

(2) Skončilo-li trestní řízení správní potrestáním pachatele, je stíhání pořádkovou pokutou pro týž čin vyloučeno.

ČÁST IV.

§ 23.

Odpovědnost orgánů veřejné
správy.

(1) Poruší-li orgánové korporací povinnosti, které jim náležejí podle předpisů uvedených v § 1, mohou býti dozorcími úřady potrestáni pořádkovými tresty do 10.000 K, v případě,

strafen bis zu 10.000 K, im Falle der Uneinbringlichkeit in eine Arreststrafe bis 14 Tagen genommen werden. Maßnahmen nach anderen Vorschriften bleiben davon unberührt.

(2) Über die Organe, die infolge ihres Dienstverhältnisses als Protektoratsbedienstete dem Disziplinarrecht unterliegen, ist keine Geldbuße nach Absatz 1 zu verhängen, sondern es ist gegen sie unbeschadet der Bestimmungen sonstiger geltender Vorschriften die Disziplinaranzeige zu erstatten.

(3) Unter Aufsichtsbehörden (Absatz 1) sind zu verstehen:

a) bei Gemeinden die Bezirksbehörde und in zweiter Instanz die Landesbehörde, beziehungsweise bei einer Stadt mit eigenem Statut die Landesbehörde und in zweiter Instanz das Ministerium des Innern;

b) das Ministerium für Landwirtschaft, wenn es sich um Körperschaften seines Wirkungskreises handelt;

c) das Ministerium für Industrie, Handel und Gewerbe, wenn es sich um Körperschaften seines Wirkungskreises handelt;

d) die Oberste Preisbehörde, wenn es sich um Organisationen handelt, die mit der Erfüllung der Aufgaben nach § 4, Abs. 2, der Reg. Vdg. Slg. Nr. 121/1939 in der Fassung der Regierungsverordnung Slg. Nr. 189/1940 betraut sind.

(4) Für das Verfahren nach den vorstehenden Absätzen gelten die Vorschriften der Regierungsverordnung vom 13. Jänner 1928, Slg. Nr. 8, über das Verfahren in den zum Wirkungskreise der politischen Behörden gehörenden Angelegenheiten (Verwaltungsverfahren).

V. TEIL.

§ 24.

(1) Mit dem Wirksamkeitsbeginne dieser Verordnung treten, soweit nicht ausdrücklich eine Ausnahme festgesetzt ist, für die Ernährungs-, Versorgungs- und Preisgestaltungsangelegenheiten (§ 1) alle in anderen Vorschriften enthaltenen Bestimmungen über die in dieser Verordnung geregelten Fragen außer Kraft.

(2) Wo in gesetzlichen Vorschriften auf Bestimmungen verwiesen wird, die nach Absatz 1 außer Kraft treten, sind, soweit diese Verordnung nichts anderes bestimmt, die Bestimmungen dieser Verordnung anzuwenden, die an deren Stelle treten.

nedobytnosti vězením do 14 dnů. Opatření podle jiných předpisů nejsou tím dotčena.

(2) Organům, kteří vzhledem k svému služebnímu poměru jakožto protektorátní zaměstnanci podléhají disciplinárnímu právu, nebudiž ukládána pokuta podle odstavce 1, nýbrž buď na ně bez újmy ustanovení jiných platných předpisů učiněno disciplinární oznámení.

(3) Dozorčími úřady (odstavec 1) se rozumějí

a) okresní úřad, a v druhé stolici zemský úřad, jde-li o obec, po případě zemský úřad a v druhé stolici ministerstvo vnitra, jde-li o město se zvláštním statutem;

b) ministerstvo zemědělství, jde-li o korporace v oboru jeho působnosti;

c) ministerstvo průmyslu, obchodu a živností, jde-li o korporace v oboru jeho působnosti;

d) nejvyšší úřad cenový, jde-li o organizace pověřené plněním úkolů podle § 4, odst. 2 vl. nař. č. 121/1939 Sb. ve znění vládního nařízení č. 189/1940 Sb.

(4) Pro řízení podle předcházejících odstavců platí předpisy vládního nařízení ze dne 13. ledna 1928, č. 8 Sb., o řízení ve věcech náležejících do působnosti politických úřadů (správním řízení).

ČÁST V.

§ 24.

(1) S účinností tohoto nařízení pozbývají platnosti, pokud výslovně není stanovena výjimka, pro obor vyživovací, zásobovací a cenový (§ 1) všechna v jiných předpisech obsažená ustanovení o předmětech, které jsou upraveny v tomto nařízení.

(2) Kde se v zákonných předpisech poukazuje na předpisy, které podle odstavce 1 pozbývají platnosti, je použití, pokud toto nařízení neustanovuje jinak, ustanovení tohoto nařízení, která nastupují na jejich místo.

§ 25.

Die das Verfahren regelnden Bestimmungen dieser Verordnung gelten auch für die noch anhängigen Angelegenheiten; die am Tage des Wirksamkeitsbeginnes dieser Verordnung laufenden Fristen enden jedoch mit dem Tage, der nach den bisherigen Vorschriften als Ende der Frist bestimmt ist.

§ 26.

Diese Verordnung tritt am achten Tage nach ihrer Kundmachung in Wirksamkeit; sie wird vom Minister des Innern im Einvernehmen mit den beteiligten Mitgliedern der Regierung durchgeführt.

Dr. Hácha m. p.

Dr. Krejčí m. p.

Ježek m. p.

Dr. Kamenický m. p.

Dr. Kalfus m. p.

Čipera m. p.

Dr. Kapras m. p.

Bubna m. p.

Dr. Kratochvíl m. p.

Dr. Klumpar m. p.

§ 25.

Ustanovení tohoto nařízení upravující řízení platí i pro věci projednávané; lhůty běžící v den účinnosti tohoto nařízení končí však dnem určeným za konec lhůty podle dosavadních předpisů.

§ 26.

Toto nařízení nabývá účinnosti osmého dne po vyhlášení; provede je ministr vnitra v dohodě se zúčastněnými členy vlády.

Dr. Hácha v. r.

Dr. Krejčí v. r.

Ježek v. r.

Dr. Kamenický v. r.

Dr. Kalfus v. r.

Čipera v. r.

Dr. Kapras v. r.

Bubna v. r.

Dr. Kratochvíl v. r.

Dr. Klumpar v. r.

394.

Regierungsverordnung
vom 17. November 1941

über die Abänderung und Ergänzung der Regierungsverordnung vom 22. Februar 1940, Slg. Nr. 108, betreffend einige Maßnahmen zur Vereinfachung der Verwaltung bei territorialen oder sonstigen Änderungen in der inneren Verwaltung.

Die Regierung des Protektorates Böhmen und Mähren verordnet auf Grund des § 1, Abs. 1, der Verordnung des Reichsprotectors in Böhmen und Mähren vom 12. Dezember 1940, V. Bl. S. 604, über die Verlängerung und Abänderung einiger Bestimmungen des Verfassungs-Ermächtigungsgesetzes vom 15. Dezember 1938, Slg. Nr. 330:

Art. I.

Die Regierungsverordnung Slg. Nr. 108/1940 wird abgeändert und ergänzt, wie folgt:

Vládní nařízení
ze dne 17. listopadu 1941,

kterým se mění a doplňuje vládní nařízení ze dne 22. února 1940, č. 108 Sb., o některých opatřeních k zjednodušení správy při územních nebo jiných změnách ve vnitřní správě.

Vláda Protektorátu Čechy a Morava nařizuje podle § 1, odst. 1 nařízení říšského protektora v Čechách a na Moravě ze dne 12. prosince 1940, Věstn. str. 604, kterým se prodlužují a mění některá ustanovení ústavního zákona zmocňovacího ze dne 15. prosince 1938, č. 330 Sb.:

Čl. I.

Vládní nařízení č. 108/1940 Sb. se mění a doplňuje takto: